

Józefie święty, królewski ród

1. Jó - ze - fie świę - ty, kró - le - wski ród od pra - cy cię - żkiej

nie chro - nił Cię. Pia - stu - nie Bo - ga, znasz znój i trud.

Do Cie - bie prze - to mo - dli - my się. Cnót Two - ich przy - kład

niech krze - pi nas, kie - dy zwątpie - nia na - dej - dzie czas!

2. Gdy praca nam się zbyt ciężka zda, * Gdy nas zmorduje życiowy bój,
Niech nam ojcowska prawica Twa * Pocięch niebieskich ukaże zdrój
Tam, gdzie zasługi, wśród życia dróg * Zebrane w znoju, rachuje Bóg.

3. Bo tylko z jasnej wyżyny tej * W prawdziwym świetle ujrzymy wraz,
Czym jest cierpienie tej doli złej, * Co dziś tak trwoży, przygnębia nas.
I jakiej ceny w niebiosach są * Chwile cierpienia, zroszone łzą.